

særlige Apparater) her saa anstrængende, at den ikke paa fyldestgørende Maade vil kunne bestrides af Kvinder. Dertil kommer, at disse overhovedet maa anses mindre skikede til at forrette rent tekniske Arbejder, navnlig de, der foresalde udenfor Stationerne, ligesom det heller ikke vil være heldigt at anvende Kvinder i Stillinger, hvor de skulle optræde som Overordnede overfor et Personale hovedsagelig bestaaende af Mænd, ofte i en ikke ganske ung Alder. Men, foruden at Kvindernes Anvendelse saaledes er begrændset, maa det ogsaa iøvrigt erkjendes, at Billighed taler for, at deres Lønning sættes lavere end Mændenes, thi ikke blot kunne de vitterlig leve billigere end disse, men Mændenes For-tjeneste bør ogsaa beregnes saaledes, at de derved kunne have et farveligt Udkomme til en Familie, et Hensyn, som derimod, da udelukkende ugifte Kvinder antages i Telegrafvæsenets Tjeneste, ifkun ganske undtagelsesvis, nemlig forsaavidt Enker med uforsørgede Børn maatte være ansatte som Telegrafister, vil kunne gjøre sig gjældende for Kvindernes Vedkommende. I Henhold hertil vil det være rigtigt at indordne de kvindelige Telegrafister paa særlige, noget lavere Lønnings-satser, og man har i saa Henseende ment, at de foreslaaede Lønninger, 800, 1,000 og 1,200 Kr. ville være passende.

Bestemmelsen i Paragrafens fjerdesidste Stykke er navnlig optagen af Hensyn til de kvindelige Telegrafister, idet de fleste af disse, hvis de for dem foreslaaede Lønninger vedtages, ville komme paa de samme Lønnings-satser som nu, men miste det dem for Tiden tilstaaede Dyrtidstillæg, og det maa anses for tvivlsomt, om Bestemmelsen i Lov om Embedsmænds Lønningsforhold af 26de Marts 1870 § 10, 1ste Stk., vil kunne anvendes i dette Tilfælde.

I Lighed med, hvad der for de i Kjøbenhavn bosiddende Toldassistenter's Vedkommende er sket ved Lov om Toldvæsenet af 2den Juli 1880 § 6—2, er der i Paragrafens trediesidste Stykke optaget en Bestemmelse, ifølge hvilken enhver af de til 4de Lønnings-klassse hørende Funktionærer, som have Bopæl i Kjøbenhavn eller paa Frederiksberg, faar et Lønningstillæg af 100 Kr. En saadan Bestemmelse begrundes tilstrækkelig ved Hensynet til, at Udgifterne til de fleste Livsfor-nødenheder og navnlig til Husleie ere større i Hovedstaden end i Provindserne, og at derfor de paa førstnævnte Sted boende Telegrafister i Henseende til deres Udkomme maa erkjendes at være uheldigere stillede end deres Kolleger i Provindserne.

Ved Paragrafens næstsidste Stykke til-figtes det tydeligere, end det formentlig er

Tilfældet med den lignende Passus i Loven af 1875 § 1 i Slutningen, at fjerne den mulige Misforstaaelse, at den Omstændighed, at der ved Finantsloven sfer Medsættelse i det hidtilværende Antal Telegrafister og Overtelegrafister, skulde medføre, at nogen af de vedkommende Bestillingsmænd, som ved den efter det tidligere større Antal foretagne Fordeling havde opnaaet den højere Lønnings-sats, paa Grund af det fastsatte Fordelingsforhold mellem de enkelte Lønnings-satser kunde komme til at lide Medgang i sin engang opnaaede Lønning, naar han ved en ny Fordeling af det mindre Antal, efter sin Orden i Rækken af Bestillingsmænd i samme Lønningsklasse, vilde være at lønne efter en lavere Lønnings-sats.

Til § 2.

Alderstillæget for Telegrafdirektøren, som ved Lov af 2den Juli 1870 § 2 c. er fastsat til 400 Kr. aarlig for hver 5 Aars Tjeneste, dog ikke over 1,200 Kr. aarlig, var paa det i forrige Rigsdagssamling fremsatte Lønningsforslag beregnet til 500 Kr. for hver 5 Aars Tjeneste, dog ikke udover 2,000 Kr., men blev af vedkommende Folkethings-udvalg nedsat til det nuværende Alderstillæg. Da det imidlertid synes billigt, at Telegrafdirektøren i alt Fald oppebærer et lignende Alderstillæg som det, der er normeret for Embedsmændene i Toldvæsenets 1ste Lønnings-klassse, er hans Alderstillæg her ansat til 400 Kr. for hver 5 Aars Tjeneste, dog ikke over 1,600 Kr.

Ifølge Loven af 17de April 1875 tilkommer der samtlige i denne opførte Embeds- og Bestillingsmænd et Alderstillæg af 100 Kr. aarlig for hver 5 Aars Tjeneste under Statstelegrafsen, dog ikke over 400 Kr. aarlig, hvilket altsaa beregnes fra de Vedkommendes første Ansættelse uanset, om de rykke op paa højere Lønninger. Fastsættelsen af dette ensartede Alderstillæg for hele Staten staar imidlertid i Forbindelse med den foran omtalte foreløbige Karakter, Ordningen af Telegrafvæsenets Lønningsforhold hidtil har haft, og der er derfor nu Anledning til hert at at søge en Forandring opnaaet, hvilken bør bestaa i, at Alderstillægene efter det nu i saa Henseende fulgte almindelige Princip, se saaledes Toldvæsenets Lønningslov af 2den Juli 1880, fastsættes efter den Betydning, Embederne og Bestillingerne have i Henhold til deres Indordning i forskellige Lønnings-klasser.

I Overensstemmelse hermed havde man paa det i forrige Rigsdagssamling fremsatte Lønningslovsforslag, optaget Alderstillæg efter en femaarig Tjenestetid, 4 Gange i de 2 første og